

Δευκαλίων: Εξω από τη φυλακή των αναλυτικών;

Το περιοδικό *Δευκαλίων* (περιοδική έκδοση για τη φιλοσοφική έρευνα και κριτική) οργάνωσε στις 16 και 17 Δεκεμβρίου «Συνάντηση Εργασίας» με θέμα: «Η Φιλοσοφία σήμερα, προοπτικές». Η «Συνάντηση» πραγματοποιήθηκε στο κτίριο του παλαιού Πανεπιστημίου, στην Οδό Θόλου. Στη «Συνάντηση» παρουσιάστηκαν 13 Εισηγήσεις και κάθε Εισήγηση σχολιαζόταν από δεύτερο ειδικό.

Η πρώτη ευχάριστη έκπληξη ήταν το γεγονός ότι τις Συνεδρίες παρακολούθησε σταθερά ένα κοινό 80-100 ατόμων, στη συντριπτική πλειοψηφία νέοι, σπουδαστές, μεταπτυχιακοί, νέοι πανεπιστημιακοί, αλλά και νέοι με ενδιαφέρον για τη φιλοσοφία. Στο τέλος κάθε Εισήγησης γίνονταν, στα περιορισμένα χρονικά όρια, κατά κανόνα ζωηρές συζητήσεις. Το διήμερο του *Δευκαλίωνα* έδειξε όχι μόνο ότι υπάρχει ένα σχετικά ευρύ ενδιαφέρον για τη φιλοσοφία, αλλά και ότι υπάρχει ένα κοινό με υψηλό επίπεδο, ενήμερο για τα σημερινά προβλήματα και ρεύματα του φιλοσοφικού στοχασμού.

Ο *Δευκαλίων* ιδρύθηκε το 1970 από τον Θανάση Κιτσόπουλο. Αργότερα το περιοδικό εκδιδόταν από το Κέντρο Φιλοσοφικών Ερευνών. Στη νέα, τρίτη περίοδο, εκδίδεται από τον εκδοτικό οίκο «Δαίδαλος» - Ι. Ζαχαρόπουλος. Ο κύριος χώρος των ενδιαφερόντων του

Δευκαλίωνα, από την αρχή της έκδοσής του, ήταν ο νεοθετικισμός, η αναλυτική φιλοσοφία και η φιλοσοφία της γλώσσας. Γενικότερα, το ευρύ ρεύμα του αγγλοσαξωνικού εμπειρισμού. Εντούτοις και στις προηγούμενες περιόδους το περιοδικό ήταν ανοιχτό και σε διαφορετικά ή και αντίθετα ρεύματα σκέψης. Η σύνθεση της νέας συντακτικής ομάδας (Τσινόρεμα, Καλλιγιάς, Νικολακόπουλος, Βιρβιδάκης) υποδηλώνει τη συνέχεια, αλλά και μια κάποια τάση διεύρυνσης της ιδεολογικής εμβέλειας του περιοδικού. Ένα αντίστοιχο συμπέρασμα μπορεί να προκύψει και από τη θεματική και τους εισηγητές του διήμερου. Χωρίς να ξεφεύγει από την ακαδημαϊκή αντίληψη για τη φιλοσοφία και με μια ισχυρή παρουσία αναλυτικών, κλπ., το διήμερο φιλοξένησε και άλλες απόψεις και εισηγητές από διαφορετικούς ιδεολογικούς χώρους.

Η φιλοσοφία είναι έργο των φιλοσόφων, αλλά δεν αφορά μόνο τους φιλοσόφους. Και καταξιώνεται, στο βαθμό που συμβάλλει στην άνοδο του πνευματικού επιπέδου των πολιτών, σπάζοντας τα επαγγελματικά και ιδεολογικά τείχη. Να ελπίσουμε ότι ο *Δευκαλίων* θα βγει από τη φυλακή των Αναλυτικών και θα γίνει τόπος δημιουργικής συνάντησης των σύγχρονων φιλοσοφικών ρευμάτων;

Ευτύχης Μπιτσάκης

Φιλοσοφία-επιστημολογία

- Σάββα Αγουρίδη, *Οράματα και Πράγματα*, Άγτος Ζωής, 1991, σελ. 402.
 Αντρας Γκέντε, *Η φιλοσοφία της Κρίσης*, Σύγχρονη Εποχή, 1994, σελ. 595.
 Γιώργος Διζικιρίκης, *Αλτουσέρ και Σπινόζα*, Φιλιππότης, 1994, σελ. 150.
 Γκεόργκ Χέγκελ, *Φαινομενολογία του Πνεύματος*, Δωδώνη, 1994, σελ. 387.

Επιστήμες

- V.I. Arnold, *Θεωρία των καταστροφών*, Gutenberg, 1993, σελ. 179.
 T. J. Axon, *Πέρα από το «Τάο και Σύγχρονη Φυσική»*, Δίαυλος, 1994, σελ. 120.
 Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, *Σύγχρονα Επιτεύγματα των Θετικών Επιστημών*, (Επιμορφωτικές Διαλέξεις), 1993, σελ. 142.
 Ιβάρ Έκελαντ, *Τα Μαθηματικά και το Απροσδόκητο*, Δίαυλος, 1993, σελ. 210.
 Σ. Θεοδοσίου, Μ. Δανέζης, *Τα άστρα και οι μύθοι τους*, Δίαυλος, 1992, σελ. 230.
 Σ. Θεοδοσίου, Μ. Δανέζης, *Μετρώντας τον άχρονο χρόνο*, Δίαυλος, 1994, σελ. 199.
 Κώστα Π. Παπαζήση, *Τα ονόματα των Χημικών Στοιχείων*, Εκδόσεις Σαββάλα, σελ. 77.
 Συλλογικό, *Πειθαρχία και Γνώση, τοπικά α΄*, Εταιρεία Μελέτης των Επιστημών του Ανθρώπου, 1994, σελ. 398.
 Συλλογικό, *Επιστημολογία*, Νήσος, 1994, σελ. 580.

Οικονομία

- Γιώργος Λιοδάκης, *Γαιοπρόσδος, Επιτόκια και Αγροτικές Τιμές*, Σύγχρονη Εποχή, 1994, σελ. 390.

Περιβάλλον

- Συλλογικό έργο, *Περιβαλλοντική Κρίση*, Επιστ. Επιμ. Κ. Λάσκαρης, Σύγχρονη Εποχή, 1993, σελ. 490.

Πολιτική

- Συλλογικό, *Για την Ευρωπαϊκή Καπιταλιστική Ενοποίηση*, Ιδεολογική Επιτροπή του ΚΚΕ, 1994, σελ. 447.
 Κώστας Κάππος, *Ευρωπαϊκή Ένωση εναντίον των Ευρωπαϊκών Λαών*, Αλφειός, 1994, σελ. 200.
 Βάσος Π. Μαθιόπουλος, *Ο Δεκέμβριος του 1994*, Νέα Σύνορα, 1994, σελ. 420.
 Αλέξης Π. Μητρόπουλος, *Εργασία και Συνδικάτα στη Μεταβιομηχανική Κοινωνία*, Νέα Σύνορα, 1993, σελ. 186.
 Francis Fukuyama, *Το Τέλος της Ιστορίας και ο Τελευταίος Ανθρώπος*, Νέα Σύνορα, 1993, σελ. 453.

Ιστορικές αναμνήσεις

Βασίλης Ανθής, *Ενα ταξίδι μια ζωή*, Κοροντζής, 2η Έκδοση, 1993, σελ. 255.

Αλέξη Σεβαστάκη, *Καπετάν Μπουκουβάλας, το Αντάρτικο Ιππικό της Θεσσαλίας*, Γ.Χ. Κανελλόπουλος, 2η Έκδοση, 1991, σελ. 320.

Δοκίμιο

Γιώργος Βελουδής, *Γραμματολογία. Θεωρία της Λογοτεχνίας*, Δωδώνη, 1994, σελ. 444.

Γιάννης Δάλλας, *Η δημιουργική δεκαετία στην ποίηση του Βάρναλη*, Κέδρος, 1988, σελ. 265.

Δημοσθένης Κούρτοβικ, *Αντιλεξικό Νεοελληνικής Χρηστομάθειας*, Νεφέλη 1994, σελ. 110.

Ποίηση

Νάντια Βαλαβάνη, *Στην πόλη της μακριάς προσμονής*, Δελφίνοι, 1994, σελ. 85.

Κική Σαραντάκου, *Εφεδρείες*, Πιτσιλός, 1994, σελ. 48.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

Από παράληψη της φωτοσύνθεσης δέν πέρασαν οι επισημάνσεις της τρίτης διόρθωσης στο άρθρο *Κλέφτες, Ληστές και Ρεμπέτες*, του Στάθη Δαμανάκου, το οποίο δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο 12ο τεύχος της ΟΥΤΟΠΙΑΣ. Ο Στάθης Δαμανάκος είναι Κοινωνιολόγος, τακτικός ερευνητής στο CNRS και εντεταλμένος διδασκαλίας στο E.H.E.S.S. (Παρίσι). Τα κυριότερα παροράμματα είναι:

1) Σελ.63 υπότιτλος: όχι «Η κοινωνική αμφισβήτηση...» αλλά *κοινωνική αμφισβήτηση*

2) Σελ.63, στχ.5: το τελευταίο τμήμα του γαλλικού τίτλου να διαβαστεί: «...*illégalismes populaires en Grèce*».

3) Σελ.64, στχ.1-6: ν' απαλοιφθεί (διπλοτυπωμένοι στίχοι).

4) Σελ.64, στχ.19: όχι «δυνατών αλλά δυνασιών».

5) Σελ.67, στχ.5: όχι «άλλη», αλλά *αήλη*.

6) Σελ.67, παράγραφος τρίτη, στχ.2: όχι «προτυποποιημένος» αλλά *προσωποποιημένος*

7) Σελ.71, πργρ. τρίτη, στχ.4: όχι «ωριμότητα» αλλά *ωμότητα*.

8) Σελ.72, πργρ. πέμπτη, στχ.5: όχι «σκοτώσανε» αλλά *εσκοτώσανε*.

9) Σελ.73, πργρ. έκτη, στχ.6: όχι «τις χαρακτηριστικές» αλλά *τις πιο χαρακτηριστικές*

11) Σελ.74, πργρ. τρίτη, στχ.14: όχι «υποτροπία» αλλά *νοστροπία*.

12.) Σελ.75, στχ.10: όχι «Ερωτευμένος» αλλά *Ερωτευμένους*.

12.) Σελ.75, στχ. 26: όχι «αγενεαολόγιτης» αλλά *αγενεαλόγητης*.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

13) Σελ.76, υποσ.2, στχ.6: όχι «αποδίδοντάς του την...», αλλά *αποδίδοντάς τον στην...*

14) Σελ.76, υποσ.3, στχ.11: όχι «ύδωρ το σύστημα», αλλά *ύδωρ στο σύστημα.*

15) Σελ.77, υποσ.7, στχ.2: όχι «Νικοταρίδης», αλλά *N. Κοταρίδης.*

16) Σελ.77, υποσ.8, στχ.13: όχι «λοιπού», αλλά *λοιπόν.*

17) Σελ.78, υποσ.12, στχ.5: όχι «μέλος», αλλά *μέρος.*

18) Σελ.78, υποσ.13, στχ.13: όχι «ποινικων», αλλά *ποιητικών.*

Ζητάμε συγνώμη από τον Στάθη Δαμιανάκο, καθώς και από τους αναγνώστες της ΟΥΤΟΠΙΑΣ.

Σημείωση: Η μετάφραση του άρθρου έγινε από τον Γιάννη Οικονόμου, άλλαξε όμως ριζικά από την αναθεώρηση του συγγραφέα και έτσι δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως δική του.

